

Der er en række problemer. For det første er der problemet med dobbeltsubsidiering. Her kan man få tilskud til transport, der ikke har med undervisning at gøre. Bor man i København, læser i København og spiller håndbold i Helsingør, kan man købe et netkort med tilskud, når man skal til håndbold.

Der er tale om dobbeltsubsidiering i den forstand, at hvis man som ung f.eks. er bosiddende i Nordsjælland, går på universitetet i København og også har erhvervsarbejde i København, kan man altså både trække transporten fra som lønmodtager og samtidig rejse billigere, fordi man som studerende får et billigt kort. Så der er et problem med dobbeltsubsidiering.

Så er der for det andet det meget afgørende problem, at det her alene tilgodeser en bestemt transportform. Vi har et veludbygget kollektivt transportsystem, men der er stadig væk masser af unge mennesker ude i landdistrikterne, som i realiteten ikke har mulighed for at blive boende, hvis de skal anvende det kollektive system. Dem lader man fuldstændig hånt om, og det er derfor, at en fradragmodel ville være at foretrække.

For det tredje er der det problem – og jeg er spændt på at se nogle sjove eksempler på, hvordan man vil administrere det i virkeligheden – at nogle studerende skal bruge mere end ét månedskort. Hvis man krydser og skal køre med mere end ét kollektivt transportselskab, skal man købe to månedskort, og der står så i bemærkningerne, som jeg har læst, men ikke helt forstået, at når man skal beregne rabatten, skal man se alle disse månedskort under ét. Kort, der er købt i den samme dækningsperiode som det første kort, skal medindregnes, når man beregner rabatten. Det bliver spændende at se i praksis, hvordan man vil gøre det.

Så vil jeg for det fjerde og sidste pege på, at der for os at se også er det problem, at der er en række uddannelsessøgende, som ikke bliver stillet lige så godt. Det gælder alle dem, der ikke tager en uddannelse på SU, f.eks. lærlingene, som i henhold til en højesteretsdom må betale skat af deres befordringsgodtgørelse, og jeg kunne da så spørge her, om det også vil være sådan, at de studerende på SU skal betale skat af den værdi, der ligger i, at de her får et billigere månedskort end alle mulige andre.

Ud fra en samlet vurdering kan vi ikke støtte dette lovforslag, selv om vi meget gerne ville give en håndsækning til de unge, der har langt til deres uddannelsesinstitution.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er jo rørende at høre af hr. Løkke Rasmussen, at han søreme synes, det er en helt urimelig måde, det er strikket sammen på. Det vil sige, at for Venstre er alene måden en tilstrækkelig grund til at være imod et lovforslag.

Problemet er jo, hvis jeg må prøve at oversætte hr. Løkke Rasmussens udsagn, at hr. Løkke Rasmussen ikke ønsker at bruge pengene på det, og det ligger også i det oplæg, som kom fra Venstre om støtte til landdistrikterne. Det er jo en fjerdedel af det beløb, det handler om her, og så kan man snakke lige så længe, man vil, om fradrag og alt muligt. Man ønsker ikke at støtte de studerende, der har en lang transport, og det er det, det handler om.

Så er jeg helt enig med hr. Løkke Rasmussen i, at det her er en tilskyndelse til en bestemt transportform; det er bl.a. derfor, vi støtter det.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det overrasker mig naturligvis ikke, at et parti, der er at finde dér, hvor hr. Bruno Jerups parti er at finde, støtter et system, hvor man i detaljer skal regulere, hvordan folk skal transportere sig fra deres bopæl til deres arbejdsplads og i det her tilfælde til deres studiested.

Når hr. Bruno Jerup siger, at vi ikke vil bruge pengene, og at det alene er måden, vi er imod, taler hr. Bruno Jerup imod bedre vidende, for hr. Bruno Jerup har selv deltaget i de møder, vi havde i forbindelse med SU-reformen i foråret 1995 – nåh nej, det har hr. Bruno Jerup ikke, det er rigtigt, men så kan jeg røbe for hr. Bruno Jerup, at vi i forbindelse med den møderække pegede på dette problem, og at vi har et oprigtigt ønske om at løse det.

Vi har som udgangspunkt sagt, at det må være sådan, at de studerendes samlede økonomiske situation skal løses inden for den ramme, der bruges på SU. Det er efter min hukommelse ca. 6 mia. kr. Man skal gå meget langt, hvis det overhovedet skal lykkes én, for at finde et land, der bruger så meget, som vi gør i Danmark, så vi er parate.

Det handler ikke om manglende parathed til at finde midlerne, men om, at man her laver et system, som er bureaukratisk, som er uhensigtsmæssigt, som kun støtter en lille gruppe af de studerende, og som ikke opfylder det formål, der er vores, nemlig at unge mennesker har mulighed for at blive boende også ude i de